

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.784/2010/2.szám

Kijavító végzés 4. sorszám alatt található !

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Király László ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** szám alatti lakos felperesnek - dr. Bálint Gyula ügyvéd által képviselt **(alperes neve, címe)** szám alatti lakos alperes ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2010. november 17. napján kelt 13.P.20.399/2009/33. számú ítélete ellen a felperes 35. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **megváltoztatja** és megállapítja, hogy a **(település neve) (ingatlan 1. hrsz.-a) (ingatlan 2. hrsz.-a) (ingatlan 3. hrsz.-a) (ingatlan 4. hrsz.-a)** és **(ingatlan 5. hrsz.-a)** hrsz. alatt felvett ingatlanok teljes egészében a peres felek házastársi közös vagyonát képezik.

A fenti ingatlanokon fennálló közös tulajdont megszünteti akként, hogy a **(település neve) (ingatlan 3. hrsz.-a)** és a **(település neve) (ingatlan 2. hrsz.-a)** hrsz. alatti ingatlan alperes nevén álló $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét a felperes, míg a **(település neve) (ingatlan 5. hrsz.-a) (ingatlan 1. hrsz.-a)** és **(ingatlan 4. hrsz.-a)** hrsz-ú ingatlanok tekintetében a felperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét az alperes tulajdonába adja.

A **(település neve) (ingatlan 6. hrsz.-a)** hrsz-ú ingatlanon fennálló közös tulajdont akként szünteti meg, hogy az alperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát a felperes tulajdonába adja.

Elrendeli a **(település neve)** belterület **(ingatlan 6. hrsz.-a)**, a **(település neve)** külterület **(ingatlan 3. hrsz.-a)** és **(ingatlan 2. hrsz.-a)** hrsz. alatt nyilvántartott ingatlanok tulajdoni lapjáról az alperes **(alperes adatai)** tulajdonjogának törlését és a felperes **((felperes adatai)** 1/1 arányú tulajdonjogának bejegyzését házastársi közös vagyon megosztása jogcímén.

Elrendeli továbbá a **(település neve)** belterület **(ingatlan 7. hrsz.-a)** hrsz. alatt nyilvántartott **(település neve)**, **(ingatlan 7. címe)** szám alatti ingatlan tulajdoni lapjáról az alperes **(alperes adatai)** $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjogának törlését és a felperes **(felperes adatai)** tulajdoni illetőségének $\frac{1}{1}$ arányra történő módosítását házastársi közös vagyon megosztása jogcímén.

Megkeresi a Szegedi Körzeti Földhivatalt a fenti tulajdonosváltozások ingatlan-nyilvántartáson történő átvezetése végett.

Az alperes marasztalását mellőzi, s kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 27.500,- (huszonhétezer-ötszáz) Ft-ot.

A felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 606.800,- (hatszázhatezer-nyolcszáz) Ft-ra felemeli, az alperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét pedig 293.200,- (kettőszázkilencvenháromezer-kettőszáz) Ft-ra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 80.000,- (nyolcvanezer) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes az illetékes állami adóhatóság külön felhívására megfizetni a Magyar Államnak 198.000,- (egyszázkilencvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A peres felek 1982. július 3-ától 2005. februárjáig házastársi életközösségben éltek. Házasságukat a Szegedi Városi Bíróság a 2008. április 17. napján jogerőre emelkedett 9.P.20.671/2008/2. számú ítéletével felbontotta. A bontóper során a felek egyezséget kötöttek, amelyben - többek között - megállapodtak abban, hogy a közös tulajdonukat képező **(település neve)**, **(ingatlan 7. címe)** szám alatti ingatlannal felmerülő rezsiköltséget az alperes fizeti. A felek a házasság megkötésekor mindketten munkaviszonyban álltak, emellett az alperes előbb csak a munkaviszonya mellett, majd munkaviszonyát megszüntetve mezőgazdasági termeléssel, illetve állattartással foglalkozott.

Pf.II.20.784/2010/2.szám

Az alperes szülei termelőszövetkezeti tagok voltak, a szövetkezet megszűnésekor édesapja földkiadás címén 93,51 AK, míg édesanyja 98,25 AK értékű földhöz jutott. Az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint az l.r. alperes 1/1 arányú tulajdonaként vannak nyilvántartva a **(település neve)** külterület **(ingatlan 5. hrsz.-a)** hrsz. alatt felvett 1.600.000,- Ft értékű, a **(ingatlan 1. hrsz.-a)** hrsz. alatti 6.600.000,- Ft értékű, a **(ingatlan 4. hrsz.-a)** hrsz-ú 1.000.000,- Ft értékű, a **(ingatlan 3. hrsz.-a)** hrsz-ú 700.000,- Ft értékű, a **(ingatlan 2. hrsz.-a)** hrsz-ú 2.000.000,- Ft forgalmi értékű külterületi ingatlanok, továbbá az 1.300.000,- Ft értéket képviselő **(település neve)** belterület **(ingatlan 6. hrsz.-a)** hrsz. alatti beépítetlen terület. Ezen ingatlanokat az alperes az 1994. december 14. és 1995. október 26. napján kelt adásvételi szerződésekkel szerezte meg. Közöttük szerepelt a szüleit földkiadás címén megillető földterület, amelynek vételárát 60.800,-, illetve 63.800,- Ft-ban állapították meg azzal, hogy azt az alperes öt évi egyenlő részletben vállalta megfizetni.

A házassági életközösség megszakadásakor a felek $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú közös tulajdonában állt a **(település neve)**, **(ingatlan 7. címe)** szám alatti 5.300.000,- Ft értékű ingatlan, továbbá az elsőfokú bíróság ítéletében részletezett ingóságok összesen 1.000.000,- Ft, valamint állatállomány 90.000,- Ft értékben.

A felperes többször módosított keresetében a házastársi közös vagyon megosztását kérte akként, hogy a **(település neve)**, **(ingatlan 7. címe)** szám alatti ingatlanban lévő ingóságok az ő, míg a gazdálkodással kapcsolatos eszközök és építőanyagok az alperes tulajdonába kerüljenek azonos értékben. Az állatállományt az alperes tulajdonába kérte adni 45.000,- Ft értékkiegyenlítés megfizetése mellett. A **(település neve)**, **(ingatlan 7. címe)** szám alatti ingatlanon fennálló közös tulajdon árverési értékesítés útján történő megszüntetését kérte 5.300.000,- Ft legkisebb árverési ár meghatározása mellett. A külterületi ingatlanok kapcsán keresete azok természetben történő megosztására irányult oly módon, hogy a **(település neve)** külterület **(ingatlan 1. hrsz.-a)** hrsz. alatti földterület kerüljön az ő tulajdonába, míg a többi külterületi, valamint a belterület **(ingatlan 6. hrsz.-a)** hrsz. alatti ingatlan az alperes tulajdonába 6.600.000 - 6.600.000,- Ft értékben. A külterületi ingatlanok természetbeni megosztására irányuló kérelmét azzal indokolta, hogy a per során munkaviszonya megszűnt, megélhetését őstermelőként kívánja biztosítani, az ehhez szükséges igazolványt is kiváltotta.

Az alperes az ingóságokon és az állatállományon fennálló közös tulajdon megszüntetésére irányuló keresetet elismerte, a **(település neve)**, **(ingatlan 7.)** ingatlan tekintetében a közös tulajdon megszüntetését oly módon kérte, hogy az őt megillető tulajdoni hányadot a bíróság adja a felperes tulajdonába. Állította, hogy 191,76 AK értékű földterület a különvagyon, mert az erre vonatkozó adásvételi szerződés színlelt, tekintve, hogy a szülei a földkiadás útján nekik juttatott földeket valójában ingyenesen juttatták a részére, vagyis ajándékozás történt. Ebből következően a

nevéen nyilvántartott ingatlanokból 163,54 AK értékű a közös vagyonuk, amelyből a felperest 81,77 AK ellenérték, azaz 4,5 millió forint illeti meg. Hivatkozott arra is, hogy az életközösség megszakadásakor meglévő gazdaság a szüleivel folytatott közös gazdálkodás eredménye. Beszámítási kifogást terjesztett elő a közös tulajdonban lévő ingatlan általa kiegyenlített rezsiköltségének összege erejéig.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a peres felek házastársi közös vagyonát akként osztotta meg, hogy a felperes tulajdonába adta az ítéletben 1 - 11. sorszám alatt feltüntetett ingóságokat 500.000,- Ft értékben, míg az alperes tulajdonába adta az 1-20. sorszám alatt felsorolt ingóságokat ugyancsak 500.000,- Ft értékben, továbbá a 21., 22. sorszám alatt megjelölt állatállományt 90.000,- Ft értékben. Megállapította, hogy a **(település neve), (ingatlan 1. hrsz.-a) (ingatlan 2. hrsz.-a) (ingatlan 3. hrsz.-a) (ingatlan 4. hrsz.-a) (ingatlan 5. hrsz.-a)** hrsz. alatt nyilvántartott összesen 345.082 AK értékű ingatlanból 191,76 AK érték az alperes különvagyonára, míg a peres felek közös vagyonára 154,06 AK értékű ingatlan. Az ezen fennálló közös tulajdont akként szüntette meg, hogy 77,03 AK értéket 2.650.676,- Ft megváltási ár ellenében az alperes tulajdonába adott. Megállapította, hogy a **(település neve), (ingatlan 6. hrsz.-a)** hrsz. alatt felvett beépítetlen terület megjelölésű ingatlan $\frac{1}{2}$ arányban a felperes tulajdonát képezi és azt 650.000,- Ft megváltási ár ellenében az alperes, míg a **(település neve), (ingatlan 7. címe)** szám alatti ingatlanból az alperest megillető $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadot 2.650.000,- Ft megváltási ár ellenében a felperes tulajdonába adta. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 695.676,- Ft-ot, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 556.800,- Ft eljárási illetékből a felperes 167.100,- Ft-ot, az alperes 389.700,- Ft-ot köteles megfizetni, továbbá akként rendelkezett, hogy a peres felek költségeiket maguk viselik. Határozatának a vagyonközösséghez tartozó ingóságok és állatállomány meghatározására vonatkozó rendelkezése a felek egyező előadásán alapult. Nem fogadta el az alperesnek a szüleivel folytatott különvagyonot eredményező közös gazdálkodásra vonatkozó előadását. A peradatok alapján azonban bizonyítottnak találta, hogy az alperes szülei a termelőszövetkezet megszűnésekor nekik juttatott földet idős korukra tekintettel nem kívánták megszerezni, ezért azt a földműveléssel foglalkozó gyermeküknek, az alperesnek juttatták **(/személy neve 1./ és /személy neve 2./ tanúvallomása)**. Kiemelte, az okiratszerkesztő ügyvéd és **/személy neve 2./** a földkiadó bizottság elnöke egybehangzóan nyilatkoztak arról a gyakorlatról, hogy azon családoknál, ahol a szülők már idősek voltak, a kiadott földterületek a gyermekeik nevére kerültek ajándékozás vagy adásvételi szerződés formájában annak érdekében, hogy alacsonyabb összegű illetéket kelljen fizetni. Az okiratszerkesztő ügyvéd vallomása alapján megállapította azt is, hogy a perbeli adásvételi szerződések aláírásakor - egyetlen eladó kivételével - vételár kifizetés nem történt. Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes szülei az őket megillető AK értékű földterület tulajdonjogát az alperesre ruházták át ingyenesen, azaz az adásvételi szerződés színlelt, a leplezett szerződés pedig ajándéknak

Pf.II.20.784/2010/2.szám

minősül, így módon az ezen szerzett földterület az alperes különvagyonát képezi. Ugyanakkor az ezt meghaladó földterületek különvagyoni jellegét az ítéletében részletezett indokok alapján nem találta bizonyítottnak, ezért megállapította, hogy 154,06 AK földterület a felek közös tulajdonát képezi. A közös tulajdon megszüntetésének módját illetően nem találta teljesíthetőnek a felperes kérelmét, rámutatva arra, hogy a felperes a lakóházas ingatlan közös tulajdona megszüntetése kapcsán akként nyilatkozott, hogy azt azért nem kívánja magához váltani, mert a településről el kíván költözni, ennek ellentmond a külterületi ingatlanok megosztására vonatkozó indok, nevezetesen, hogy a megélhetését e földeken történő gazdálkodással kívánja megoldani. Értékelte azt a tényt, hogy az alperes évtizedek óta ezen ingatlanokon folytat gazdálkodást, indokolatlannak tartotta a már kialakult egységes egészet alkotó gazdaság megbontását, ezért a felperest a közös vagyonból megillető 77,03 AK-nak megfelelő tulajdoni hányadot az alperes tulajdonába adta. A beszerzett szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a külterületi földek értéke együttesen 11.900.000,- Ft, ennek alapulvételével - részletesen levezetett számítás alapján - határozta meg felperest a 77,03 AK után megillető értékkiegyenlítés összegét 2.650.676,- Ft-ban. Megállapította, hogy a **(település neve)**, belterület **(ingatlan 6. hrsz.-a)** hrsz. alatti ingatlan ugyancsak a házastársak közös tulajdonát képezi, annak értékét a szakértői vélemény alapján 1.300.000,- Ft-ban állapította meg és a felperes tulajdoni hányadát az alperes tulajdonába adta. A **(település neve)**, **(ingatlan 7.)** ingatlanon fennálló közös tulajdont az alperes kérelmének megfelelően találta megszüntethetőnek, így az alperes tulajdoni illetőségét a felperes tulajdonába adta 2.650.000,- Ft megváltási ár ellenében, ezt elszámolta az alperest terhelő 3.345.676,- Ft értékkiegyenlítés összegében, és az alperest a különbözetként jelentkező 695.676,- Ft megfizetésére kötelezte. A beszámítási kifogást, mint megalapozatlant elutasította.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben annak részbeni megváltoztatásával kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes szüleitől vásárolt 191,76 AK értékű mezőgazdasági művelési ágú földterület a házastársi közös vagyon körébe tartozik. A másodfokú tárgyaláson pontosított nyilatkozatában a közös tulajdon megszüntetését az őt megillető tulajdoni hányad megváltási ár megfizetése ellenében az alperes tulajdonába adásával, az alperes teljesítőképességének hiányában pedig természetbeni megosztással kérte akként, hogy a **(település neve)** belterület **(ingatlan 6. hrsz.-a)**, továbbá a **(település neve)** külterület **(ingatlan 3. hrsz.-a)** és **(ingatlan 2. hrsz.-a)** hrsz-ú ingatlanokat 4.000.000,- Ft értékben a bíróság adja az ő tulajdonába. Vállalta, hogy a közös tulajdon így módon történő megszüntetése esetére megfizet az alperesnek 27.500,- Ft értékkülönböt. Hivatkozott arra, hogy valamennyi földterületet az életközösség fennállása alatt adásvétel útján szerezte meg az alperes, annak vételárát közös keresményükből egyenlítették ki, ezért azok a házastársi közös vagyon részét

képezik. Hangsúlyozta, hogy az alperes perben tett első egyezségi ajánlatában ezt el is ismerte, csak a későbbiekben hivatkozott arra, hogy az okiratokban megjelölt szerzési jogcím nem valóságos, ezen okiratok az illetékkedvezmény igénybevétele céljából születtek. Véleménye szerint az alperes édesapjának tanúvallomása nem fogadható el, a tanú ugyanis egyrészt az alpereshez fűződő közeli hozzátartozói viszonya, másrészt a közte (felperes) és a tanú közötti kifejezetten rossz viszonyra tekintettel elfogulatlannak nem tekinthető. Kiemelte, az okiratszerkesztő ügyvéd, illetve a földkiadó bizottság elnöke tanúvallomásában a konkrét jogügyletre vonatkozóan nyilatkozni nem tudtak, csupán általában beszéltek arról a gyakorlatról, hogy az adásvételi szerződés megkötése a felekre nézve alacsonyabb költséggel járt az ajándékozáshoz képest. Rámutatott, hogy az átruházás időszakában megállapított forgalmi érték alapján kiszabott illeték az alperes édesanyja által átruházott ingatlanok vonatkozásában mindössze 6.380,- Ft-ot, míg az édesapja által átruházott ingatlanok tekintetében 6.080,- Ft-ot tett volna ki. Az ingatlanok nem képviseltek jelentős forgalmi értéket, ezért nem alkalmazható a Legfelsőbb Bíróság PK. 281. számú állásfoglalása, amely csak a jelentősebb értékű ajándékokra nézve foglal állást akként, hogy azt a szülő által a saját gyermekének szóló ajándékként kell értékelni. Kiemelte, az elsőfokú bíróság azon hivatkozása, miszerint peradatok merültek fel arra vonatkozóan, hogy az alperesi szülők másik két gyermeküket pénzzel támogatták, ellentmond az alperes édesapja, **(személy neve 3.)** vallomásának, aki úgy nyilatkozott, hogy minden pénzüket a gazdaságba fordították. Előadta, azért csak az alperes nevére kerültek az ingatlanok, mert így egyszerűbb és gazdaságosabb volt a mezőgazdasági támogatások iránti igények benyújtása és érvényesítése, hiszen ő munkaviszonyban állt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Változatlan álláspontja szerint a fellebbezéssel érintett ingatlanok a különvagyonának tekintendők, mivel szerzésük tényleges jogcíme ajándékozás volt. A közös tulajdon megszüntetésének felperes által megjelölt módját illetően ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés **alapos**.

A Csjt. 27. §-ának (1) bekezdése szerint a házasság megkötésével a házastársak között a házassági életközösség idejére házastársi vagyonközösség keletkezik. Ennek megfelelően a házastársak osztatlan közös vagyona mindaz, amit a házassági életközösség fennállása alatt akár együttesen, akár külön-külön szereztek, kivéve azokat a vagyontárgyakat, amelyek valamelyik házastárs különvagyonához tartoznak. A közös vagyon vétele az ingatlan-nyilvántartás közhitelességének vélelmével szemben is érvényesül, dologi hatállyal szerez ugyanis ingatlan-

Pf.II.20.784/2010/2.szám

nyilvántartáson kívül tulajdonjogot a házastárs akkor is, ha ő maga a szerződésben félként nem szerepel (BH. 1992/465.). A közös szerzés vélelme megdönthető, a vagyontárgy különvagyoni jellegét azonban az azt állító félnek kell bizonyítania. A vagyontárgy különvagyoni jellegének megállapításához annak bizonyítása szükséges, hogy az a szerzés időpontja, jogcíme vagy megszerzésének forrása alapján a különvagyonba tartozik (BH. 2003/323.). Jelen esetben a felperes fellebbezése kapcsán azt kellett az ítéletáblának vizsgálnia, hogy az alperes e bizonyítási kötelezettségének eleget tett-e, nevezetesen kétséget kizáróan megállapítható-e, hogy a házassági életközösség fennállása alatt a szüleivel kötött szerződések alapján tulajdonába került ingatlanokat ajándék jogcímén szerezte-e, így azok a Csjt. 28. § (1) bekezdés b) pontja alapján különvagyonához tartoznak-e. Tény, hogy a másodfokú eljárás tárgyát képező 191,76 AK értékű földterületet az alperes a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt szerződések szerint adásvétel jogcímén szerezte meg. A teljes bizonyító erejű magánokirat kötött bizonyító erővel rendelkezik, a bíróság annak alapján köteles elfogadni, hogy az okiratot aláíró fél az okiratban foglalt nyilatkozatot megtette, illetve elfogadta vagy magára nézve kötelezőnek ismerte el (Pp. 196. § (1) bekezdés). Az okirat kötött bizonyító ereje az ellenkező bizonyításáig áll fenn. Az ellenbizonyítás a külsőleg megfelelő okirattal szemben a jelen esetben az alperest terhelte. Az ítéletábla álláspontja szerint az alperes által felajánlott bizonyítékok nem alkalmasak annak megállapítására, hogy a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt adásvételi szerződés ajándékozást leplez. Erre vonatkozó kifejezett bizonyíték kizárólag az alperes édesapjának a tanúvallomása, amely azonban a tanú nyilvánvaló elfogultsága folytán figyelembe nem vehető. A további tanúk csak arra vonatkozó információval rendelkeztek, hogy az alperes szüleit földkiadás címén megillető mezőgazdasági földek az alperes tulajdonába kerültek, azonban konkrét, közvetlen tudomásuk a tulajdon-átruházás jogcímét és egyéb körülményeit illetően nem volt **((személy neve 1.))**. **(személy neve 4., 5.)** tanúk kifejezetten úgy nyilatkoztak, nincs tudomásuk arról, hogy az alperes és az édesapja között milyen tartalmú szerződések jöttek létre, illetve hogyan kerültek a földek az alperes tulajdonába. Az a nem vitatott tény pedig, amelyről **/személy neve 2./** és az okiratszerkesztő ügyvéd, **(ügyvéd neve)** is beszámolt, nevezetesen, hogy a kiadott földek közvetlenül az alperes nevére kerültek, nem bizonyítja a tulajdonszerzés ingyenességét, erre vonatkozó konkrét előadást egyik tanú sem tett. Maga az okiratszerkesztő ügyvéd arról számolt be, hogy azokban az esetekben, amikor a jogosultak részére kiadott földek közvetlenül leszármazók nevére kerültek, a szerzés jogcíme lehetett adásvétel és ajándékozás egyaránt. Olyan nyilatkozatot, amely a perbeli szerződések színleltségét támasztaná alá, nem tett. Önmagában az a tény, hogy a szülők az alperesnek a vételár kiegyenlítésére

részletfizetést engedélyeztek, szintén nem teszi bizonyítottá az ajándékozás tényét, továbbá az sem, hogy az okiratszerkesztő ügyvéd előtt pénzátadás nem történt, hiszen az ügyvédnek a kívülállóktól megszerzett földterületek vonatkozásában is csak egy esetben volt ismerete a vételár kifizetésének módjáról.

Az alperes a tulajdonszerzési jogcím állítása szerinti színlelésének indokát illetően a perben egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett: A 7. sorszámú ellenkérelmében arra hivatkozott, azért jelölték meg a tulajdonszerzés jogcímét adásvételként, mert ajándékozás esetén több illetéket kellett volna fizetnie, míg a 9. sorszámú beadványában azt adta elő, hogy így kívánták megakadályozni, hogy a testvérei majdan ezekből a földekből örököljenek. Mindebből az a következtetés vonható le, hogy a felperes nyilatkozatait az érdekeinek megfelelően módosítja, amely nem csupán szavahihetőségét kérdőjelezi meg, hanem olyan felróható magatartásnak is minősül, amelyre előnyök szerzése végett nem hivatkozhat (Ptk. 4. § (4) bekezdés).

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy az alperes tulajdonaként nyilvántartott valamennyi külterületi ingatlan a felek házastársi közös vagyonát képezi, ezért a felperes a Csjt. 31. § (2) bekezdése alapján ezen vagyontárgyak megosztását is alappal követelheti. A Csjt. 31. § (3) bekezdése alapján a házastársak vagyonrészét az életközösség megszűnésekor meglévő közös vagyonból lehetőleg természetben kell kiadni. Tekintve, hogy a felperes fellebbezésének eredményessége folytán bővült a házastársi közös vagyonba tartozó vagyontárgyak köre, ez szükségessé tette a vagyon elsőfokú ítélettől eltérő újraosztását. A méltányosság és az arányosság követelményének a természetbeni megosztás módjánál is érvényesülnie kell. Tény, hogy az alperes évtizedek óta gazdálkodó tevékenysége során hasznosítja, használja az érintett földterületeket, mindez azt indokolná, hogy azok a közös vagyon megosztása során az ő tulajdonába kerüljenek, azonban az így fizetendő értékiegyenlítésre az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozata szerint megfelelő fedezettel nem rendelkezik, az ingatlanok megosztására vonatkozó fellebbezési előadásra pedig ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért az ítélőtábla nem látta akadályát annak, hogy a felperes kérelmében megjelöltek szerint történjék a házastársi közös vagyon megosztása.

Mindezekre tekintettel a felperes tulajdonába az alábbi vagyontárgyak kerülnek:

- 1.) az elsőfokú ítéletben 1-11. tételes szám alatt feltüntetett
ingóságok 500.000,- Ft
- 2.) a **(település neve) (ingatlan 7. hrsz.-a)** hrsz. alatti **(település neve), (ingatlan 7. címe)** szám
ingatlan 5.300.000,- Ft
- 3.) a **(település neve) (ingatlan 6. hrsz.-a)** hrsz. alatti ingatlan
1.300.000,- Ft
- 4.) a **(település neve)** külterület **(ingatlan 3. hrsz.-a)** hrsz.-ú ingatlan
700.000,- Ft
- 5.) a **(település neve) (ingatlan 2. hrsz.-a)** hrsz.-ú ingatlan
2.000.000,- Ft

Összesen: 9.800.000,- Ft

értékben.

Pf.II.20.784/2010/2.szám

Az alperes tulajdonába kerülnek:

1.) az elsőfokú bíróság ítéletében 1-20. sorszám alatt felsorolt ingóságok	500.000,- Ft	
2.) az állatállomány (21.,22. sorszám)	90.000,- Ft	
3.) a (település neve) (ingatlan 5. hrsz.-a) hrsz-ú ingatlan		1.600.000,-
Ft		
4.) a (település neve) (ingatlan 1. hrsz.-a) hrsz-ú ingatlan		
6.600.000,- Ft		
5.) a (település neve) (ingatlan 4. hrsz.-a) hrsz-ú ingatlan		
1.000.000,- Ft		

Összesen:

9.790.000,- Ft.

értékben.

A házastársak közös vagyona összesen 19.590.000,- Ft, amelyből a felek jutója 9.795.000,- Ft, vagyis a felperes 5.000,- Ft értékkiegyenlítés megfizetésére köteles.

Az elsőfokú ítélet fentiek szerinti megváltoztatása miatt szükségessé vált az elsőfokú ítélet eljárási illeték fizetésére kötelező rendelkezésének a módosítása. A felperes keresetében a házastársi közös vagyon megosztása folytán neki jutó összeget összesen 17.975.000,- Ft-ban jelölte meg, amely alapján 900.000,- Ft a feljegyzett eljárási illeték összege. A peradatok alapján megállapítható, hogy a házastársak közös vagyona és ehhez képest a házastársak közös vagyoni jutója ennél lényegesen alacsonyabb összeg, 9.795.000,- Ft. Az ítélet tábla álláspontja szerint az ehhez igazodó 587.700,- Ft illeték, amely a peres feleket fele-fele arányban terheli, azaz az alperes - kerekítve - 293.900,- Ft le nem rótt eljárási illeték fizetésére köteles, míg a felperest a tulajdoni hányadához igazodó, valamint az alaptalan többletigényével kapcsolatban felmerült összesen 606.100,- Ft illeték megfizetése terheli.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezését részben, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

A másodfokú eljárásban az alperes pereszes lett, ezért a 3.299.323,- Ft fellebbezési perérték alapulvételével a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes jogi képviselőjével felmerült - a 32/20(ingatlan 1. hrsz.-a) (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, (5) és (6) bekezdése alapján megállapított - ügyvédi munkadíjnak a megfizetésére, továbbá az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján

alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése alapján a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 198.000,- Ft másodfokú eljárási illeték megfizetésére.

S z e g e d , 2011. március 16.

Dr.Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.784/2010/4.szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Király László ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** szám alatti lakos felperesnek - dr. Bálint Gyula ügyvéd által képviselt **(alperes neve, címe)** szám alatti lakos alperes ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

KIJAVÍTÓ VÉGZÉST:

A Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.784/2010/2. számú ítéletét akként javítja ki, hogy a felperes által az alperes részére 15 napon belül fizetendő marasztalás összege 5.000,- (ötezer) Ft, a felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összege 606.100,- (hatszázhatzezer-egyszáz) Ft, az alperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összege 393.900,- (háromszázkilencvenháromezer-kilencszáz) Ft.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Szegedi Ítéltáblán 4 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye a Legfelsőbb Bírósághoz.

INDOKOLÁS:

Az ítéltábla a peres felek között házastársi közös vagyon megszüntetése iránt indított perben lefolytatott másodfokú eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy a felperes fellebbezésében érintett külterületi földterületek a házastársak közös vagyonát képezik. Ennek megfelelően rendelkezett az ezen fennálló közös tulajdon megszüntetéséről. Számítási hiba folytán azonban tévesen állapította meg a házastársakat a közös vagyonból megillető rész összegét, ehhez mérten a felperes által fizetendő értékkiegyenlítés, valamint a peres feleket terhelő elsőfokú eljárási illeték összegét. A számítási hibát az ítélet írásba

foglalásakor észlelte és azt a rendelkező részben foglaltak szerint a Pp.224. §-a alapján kijavította. A helyes számítás levezetését az írásba foglalt ítélet indokolása tartalmazza.

S z e g e d , 2011. március 30.

Dr.Szeghő Katalin sk.	Zanóczné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró